

grebet såvel horisontale som vertikale aftaler og altså også aftaler mellem virksomheder og kunder.

Det følger endvidere af konkurrencelovens § 6, stk. 4, at Konkurrencerådet kan udstede påbud om at bringe overtrædelser af § 6, stk. 1, til ophør.

Herudover fremgår det af konkurrencelovens § 9, at Konkurrencerådet efter anmeldelse fra en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder kan erklære, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis ikke efter de forhold, som Konkurrencerådet har kendskab til, falder ind under forbuddet i § 6, stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af § 6, stk. 4. Konkurrencestyrelsen har ved en henstilling til mobiloperatørerne i 1998 vurderet, at aftaler om teknisk binding af kunder, der rakte ud over et halvt år, ville være i strid med Konkurrencerådets retningslinjer for god konkurrenceetik på telemarkedet, og at sådanne aftaler efter Konkurrencestyrelsen opfattelse ville kunne udgøre en konkurrencebegrænsende aftale omfattet af forbuddet i konkurrencelovens § 6. Konkurrencestyrelsen har efter en fornyet vurdering i efteråret 2004 i en konkret sag vedr. SIM-lås på 3G-mobiltelefoner tilkendegivet, at styrelsen ikke vil gribe ind over for aftaler om SIM-lås, som gælder i 12 måneder, når aftalerne opfylder visse krav.

Konkurrencelovens bestemmelser suppleres af særlige regler i telelovgivningen. Forhold af konkurrencemæssig karakter vil således både kunne være reguleret i konkurrencelovgivningen og i telelovgivningen.

Det fremgår dog af konkurrencelovens § 2, stk. 2, at bl.a. forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler ikke gælder, hvis konkurrencebegrænsningen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. De regler, der kan fastsættes i medfør af dette lovforslag, vil dog ikke forhindre, at konkurrenceloven kan finde anvendelse. Det skyldes, at der ikke i medfør af lovforslaget fastsættes en pligt til at indføre en bestemt bindingsperiode på SIM-lås m.v., men alene et loft for den maksimale bindingsperiode.

Herudover vil Forbrugerombudsmanden kunne bedømme aftaler om bindingsperioder ved salg af mobiltelefoner i henhold til § 1 i markedsføringsloven, og Forbrugerklagenævnet vil kunne bedømme sådanne sager efter bestemmelserne om urimelige aftaler i aftalelovens § 36 og § 38 c.

Der har ikke tidligere været en direkte regulering af udbydere af teleterminaler vedrørende faciliteter, der binder en teleterminal til en teleudbyder, herunder en SIM-lås-facilitet.

2. Småforbrugerabonnement

§ 18, stk. 1, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, indeholder i dag en bemyndigelse til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere regler vedrørende forsyningspligtudbyderens udbud af et særskilt småforbrugerabonnement. Bemyndigelsen er udmøntet i §§ 21-25 i bekendtgørelse nr. 1254 af 14. december 2004 om forsyningspligtgydelser.

3. Frit operatørvalg

§ 35, stk. 1, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet regulerer kravet om frit operatørvalg, som fremover vil gælde i forbindelse med udpegning af udbydere med stærk markedspostion på en række detailmarkeder, jf. lovens § 84 d. Kravet om frit operatørvalg følger indtil videre af en overgangsbestemmelse i 7, stk. 4, i lov nr. 450 af 10. juni 2003.

Den gældende bestemmelse i § 35, stk. 1, implementerede et EU-krav i art. 19 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 51).

B. Baggrunden for lovforslaget

1. Maksimale bindingsperioder ved udbud af teleterminaludstyr

I september 2004 udtalte Konkurrencestyrelsen, at en SIM-lås, der bandt en 3G-mobiltelefon til et bestemt selskab i 12 måneder, ikke ville falde ind under konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler. Derved ændrede Konkurrencestyrelsen sin praksis, der siden december 1998 havde været en maksimalt tilladt bindingsperiode på 6 måneder.

Dette skabte usikkerhed om, hvorvidt grænsen var 6 eller 12 måneder, idet konsekvensen af 12 måneders SIM-lås for forbrugeren ville være, at forbrugeren reelt var bundet hos selskabet i hele denne periode, uanset, at selve abonnementsaftalen kunne opsiges allerede efter 6 måneder. Justitsministeriet udtalte i november 2004, at Konkurrencestyrelsens udtalelse ikke berørte IT- og Telestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse i henhold til telelovgivningen. IT- og Telestyrelsen traf efterfølgende en konkret afgørelse, der fastholdt, at en SIM-lås skal ophæves efter 6 måneder, idet det i den konkrete sag udgør en indirekte binding i henhold til telelovgivningen.

Men alligevel synes der fortsat at være usikkerhed om reglerne.